JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XI. | ZATURDAG den 6den SEPTEMBER, 1823. | N. 35

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M den Koning der Nederlanden, door De Wedawe Wm Lee.

Fiscaal's Kantoor, den 5den September 1823.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekualificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 16, en
De Ronde Broden 17 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 9den Augustus 1823.

DE Gouvernements Secretaris op dit eiland die door Zyne Exeellentie den Schoutbynacht Gouverneur dezer eilanden belast is met de invordering van alle aan het Fonds tot vernietiging der bewyzen van de afgekeurde Johannissen verschuldigde gelden, spruitende uit de belastingen op eigendommen en consumtie, als hiertoe geautoriseerd zynde roept by deze op, al de genen die aan het gemelde Fonds wegens de voorzeide belastingen verschuldigd zyn om uiterlyk vóór of op den 30sten der aanstaande maand September ter Gouvernements Secretary, van des morgens te acht tot s'namiddags te drie ure, uitgezonderd op zon-en-feestdagen, betaling te komen doen op reçuen welke door hem Gouvernements Secretaris onder zyne handteekening zullen worden afgegeven, zullende de zoodanigen welke daaraan in gebreken blyven, na den gemelden tyd zonder eenig verder uitstel door regtsmiddelen tot betaling worden genoodzaakt.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 15den Augustus 1823.

AL de genen, die iets te vorderen hebben van den Boedel van wylen WILLIAM LEE, worden verzocht hunne vorderingen aan de ondergeteekenden in te zenden; en die genen, die schuldig zyn aan gemelden Boedel, om zoo spoedig mogelyk hunne schuld te komen afdoen.

JOHN CORSER, Executeur.
MARGARITA W. LEE, Executrice.

August 15, 1823.

ALL persons having demands against the Estate of the late WILLIAM LEE, deceased are requested to send their accounts to the Subscribers, and those indebted to said Estate, are requested to make payment with as little delay as possible.

JOHN CORSER, Executor.
MARGARITA W. LEE, Executrix.

LONDEN.

Juny 14.—Private brieven uit Parys die gisteren door een expres ontvangen zyn, melden met zekerheid, dat Mina met verhaasting San d'Urgel verlaten had, om naar Balaguer op te trekken, en dat Ballasteros naar Saragosa voortgerukt was, zich in den rug van Molitors divisie geworpen had, en dat de Franschen die stad verlaten had.

Een brief uit Parys, gedagteekend Donderdag, meldt:—" Mina strekt in Catalonien by voortduring tot schrik van de Franschen en tot verwondering der Spanjaarden. De bewonderenswaardige bevelhebber, zoo als hy met regt kan genoemd worden, wendt in Catalonia al zynen invloed tot de geheele nederlaag van Moncey aan. Men zegt zelfs dat hy zyne stoute gewoontens van den vorigen oorlog hernomen heeft. Dikwyls is Mina als een boer verkleed in het Fransche leger gegaan en heeft valsche berigten van zyne eigene bewegingen gegeven. In vele dorpen werd zyne vermomming ontdekt, maar tot hun lof zy het gezegd, dat nooit iemand dezelve verraden heeft. Het schynt dat generaal Manso zich onlangs aan het hoofd van 6000 man met Mina vereenigd heeft.

Tot byvoegzel van de edelmoedige vergunning van 1000*l*. voor de Spanjaarden, heeft het huis der gemeente verleden Vrydag voor 1000*l*. voor de brave Grieken gestemd. Door verscheidene *bedilluars* werden dwaze tegenwerpingen tegen de wettigheid dezer vergunningen gemaakt, maar deze tegenwerpingen werden als te onbeduidend aangemerkt om in ernstige overweging gebragt te worden.

July 6.—Alle oogen schynen naar Cadix gerigt te zyn met eene angstvolle hoop voor de vrienden der vryheid, ten einde de Kortes in staat mogen gesteld worden om zich daar voor de geheiligde zaak te verdedigen waar zy zich zoo diep ingewikkeld hebben. Wy bekennen dat wy gene reden hebben om hunne standvastigheid, goedbeleid of dapperheid in twyfel te trekken. Brieven van Cadix die in de Fransche nieuwspapieren geplaatst zyn, melden dat de Kortes daar op den 18den ten getalle van 110 leden vergaderd waren, en dat hun eerste besluit dat zy uitgaven, was, dat het regentschap in alle zyne laatste verhandelingen tot welzyn van het land gewerkt had. Deze brieven welke in den Kourier en de New Times met veel ophef zyn medegedeeld geworden, melden dat de vestingwerken van Cadix in eenen verwoesten staat zyn, en dat de plaats in weinig of geen staat van verdediging is. De waarheid dezer beweringen zullen schielyk op de proef gesteld worden, maar reeds gelooven wy er geen woord van. De Fransche krygsmagt die onder het bevel van Bourdesoult en Bourmont naar Cadix optrekken, zyn volstrekt niet in staat de stad te belegeren, want haar getal dat niet boven de 8000 man is, schynt niet bestand te zyn tegen de Spaansche troepen in het eiland en deszelfs nabuurschap. Een zeer korten tyd zal echter een einde aan alle deze vermoedens maken — Het is het gevoelen van een ieder die Spanje kent, en met wien wy daarover gesproken hebben, dat indien Kortes het nog eene maand in Cadix uithouden, (en daar is geen twyfel of zy zullen het doen) dat de oorlog in Spanje een geheel andere keer zal nemen en met de geheele vernieling van den aanrander zal eindigen.

Mina heeft zoo als wy verledene week voorspelden Urgel verlaten, waar hy volgens de Fransche nieuwspapieren door alleen vier man begeleid aangekomen was. Deze zelfde nieuwspapieren melden nu dat hy daar aan het hoofd van 1200 man gekomen is. Moncey blyft als nog te Gerona, welke plaats sedert zyne komst in Spanje, zyn hoofd-kwartier geweest is.

Het volgende berigt uit Spanje komt van zulke geloofwaardige bronnen, dat wy ons verpligt rekenen, hetzelve aan het publiek mede te deelen:—Sir Robert Wilson was veertien dagen geleden wel gemoed te Vigo, en hield zich volkomen van den goeden uitslag der Spaansche zaak overtuigd. Galicien zal waarschynlyk verdedigd worden. Het is een land dat zeer sterk met militairen bezet en zeer wel tot dat soort van oorlog geschikt is, waarin de Spanjaarden in het algemeen zoo voordeelig uitgemunt hebben. Er wordt met haast eene militie in Galicien opgerigt, die volgens verwachting uit 10.000 man zal bestaan; en het is op deze krygsmagt, die by een verzameld wordt dat de Spanjaarden in het algemeen terug trekken. Sir Robert Wilson gaat in de ondernomene werving voort, en zoo als wy hooren vindt hy schielyker soldaten, dan geweren om hen te wapenen. Er wordt veel vertrouwen gesteld in onderstand van geld uit Engeland; en de Spanjaarden beklagen alleen het gemis van zoodanig eene Engelsche armee, die het volk by onvoorziene gebeurtenissen tot bescherming kon dienen. Men zegt, dat het Ballesteros ook voordeelig gaat. Hy heeft 12,000 man by zich, gedeeltelyk jong volk; maar in Galicien worden met spoed moedige en gewapende guerillas partyen opgerigt.

De besluiten van het gouvernement van Colombia om vreemdelingen uittenoodigen ten einde zich aldaar nedertezetten, strekken tot een krachtig bewys van de liberale en edele denkwyze van dit gouvernement; door zulke maatregelen moet Colombia gewis eens door eene talryke en nyvere volksmenigte bloeyen; doch het is te twyfelen of dit wel binnen korte jaren zal plaats hebben; groote hinderpalen zal dit besluit in deze tyden ontmoeten; de voornaamste derzelver zyn deze: deze gewesten in de heete luchtstreek gelegen zynde, zoo kan de landbouw aldaar door geene Europesche boeren uitgeoefend worden, hiervan zyn eenige weinige bergvlakten (plateaux) uitgezonderd, zoo als de bergvlakte van Quito, Popayan, Bogota, enz. alwaar de lucht door derzelver hooge ligging gematigd is, doch in de brandende heete vlakten en dalen zouden Europesche landbouwers bezwyken.

De slaven handel is er verboden, slaven uit andere kolonien mogen er niet ingevoerd worden en zelfs die slaven, welke er nog zyn geraken volgens de schikkingen van het kongres na verloop van eenige jaren vry. De vreemdeling die zich nu aldaar neerzet moet dus zyn eigen land bebouwen; de vrye lieden zullen zich niet aan hem verhuren, wyl zy zelve grond in overvloed bezitten om te bewerken en overigens wyl een warm en vruchtbaar gewest niet voordeelig is voor de zucht tot arbeidzaamheid. De stroom van vreemdelingen welke dus naar Colombia zal vloeyen zyn enkel geschikt voor huiszittende bezigheden; kooplieden, geleerden, kunstenaars, herbergiers, enz. zullen zich uit Europa in menigte derwaards begeven, doch zonder landbouw zullen zy elkander al schielyk in den weg zyn. Indien de Spaansche kolonien een maal tot gevestigde en door alle mogendheden erkende Republieken worden, dan vloeit zeker de groote stroom van Europesche landlieden niet naar Colombia, maar naar de gematigde luchtstreken, als naar Zuid Brazilien, Buenos Ayres en vooral naar de zoo heerlyke hemelstreken van Chili waar geene brandende hitte den landbouwer zyne werkzaamheid hinderlyk is.

Alhoewel het te wenschen is, dat deze thans door den oorlog ontvolkte gewesten eene ongestoorde vrede en binnenlandsche rust zullen genieten, zoo blyft er nog vele vrees voor het tegenovergestelde over. Colombia mist een groot voordeel boven de andere onafhankelyke staten van Amerika, namelyk dat deze gewesten nooit één eenig gebied zyn geweest en één hoofdstad gehad hebben; het is eene te zamen gekonken staat uit twee landen Nieuw Granada en Venezuela die door wildernissen van elkander gescheiden zyn, en welkers inwoners geheel in zeden en geaardheid van elkander verschillen.

De nayver van Cundinamarca en Venezuela om beider hoofdstad tot de algemeene zetel van gansch Colombia te hebben, kan zeer wel de bron van verwarringen worden; tot nog toe is Colombia zeer gelukkig boven hare zuster Republieken, daar zy één en onverdeelbaar is gebleven, terwyl de provintien van Rio de la Plata na jaren burger oorlog, zich tot kleine landschappen verscheurd hebben, die nu door ontvolking en uitputting in volle vrede schynen te zyn. In Chili is thans na jaren rust en vrede de burger oorlog in volle woede weer ontstoken.—Peru is weer onder het koninglyke gouvernement terug gekeerd en Mexiko aan de hoogstmogelyke wanorder ten prooi gegeven.

De Spaansche regering trachtte elk vonkje van godsdienstige en burgerlyke vryheid in hare kolonien uittedooven; hare staatkunde was, om deze in de diepste onwetenheid te houden; en het gros van het volk zal zeker nog lang de indrukselen der slaverny blyven behouden.

Toen onlangs in het parlement eene motie gedaan werd ten einde aan de Britsche onderdanen te veroorloven in Spaanschen dienst te treden, antwoordde de minister dat het Spaansche karakter zoodanig was, dat zy van al wat vreemdeling was de grootste afkeer had, en dat de Britten welke zich onder de Spanjaarden begeven ongetwyfeld hiervan het slachtoffer zouden worden; men begrypt zeer ligt dat die zelfde afkerigheid voor vreemdelingen nog lang by het gros der bevolking der Spaansche kolonien zal in aanwezen blyven en dat dezelve benevens de indrukselen der vorige dwingelandy geene geringe hinderpalen zullen zyn, voor de vreemdelingen welke zich aldaar neerzetten.

Het is ook niet te ontkennen dat donkere wolken deze kolonien bedreigen, van wegens de vier hoofdmogendheden van het Heilige Verbond en vooral van de heerschende party in Frankryk, die met eene helsche woede alles haat, wat liberaal en goed is, en alles wat menschen geluk kan bevorderen. De proklamatie van den hertog van Angouleme, de correspondentie tusschen het Fransche en het Spaansche ministerie en de nota van den eersten minister van Rusland doen de afgescheidene Spaansche kolonien zien, wat zy van dien kant te wachten hebben; en indien de oorlog schielyk ten einde liep ten voordeele van het inquisitionale gouvernement dan waren de kolonien ook merkelyk in gevaar om weder onder het despotismus te bukken; doch in weerwil der Fransche ultras, en in weerwil van het gouvernement der inquisitie; zal Colombia vry en eenmaal gelukkig wezen, en de wenschen van hare edeldenkende bestuurders zullen verwezentlyk worden; bloeijende steden, welvarende dorpen en eene nyvere volksmenigte zal dit uitgestrekte grondgebied bedekken.

Den 6den September 1823.

WAARSCHOUWING.

JUAN ELIZONDO, van de Spaansche natie, alhier met zyne familie ruim 10 jaren gewoond hebbende, is van voornemens met gemelde huisgezin binnen den tyd van 14 dagen naar elders te vertrekken. Schoon overtuigd dat hy hoegenaamd geen schulden nalaat, roept echter voorzigtigheid's halve elk en een ieder op dewelke vernemen mogte pretentien ten zynen lasten te hebben, dezelve binnen de 14 dagen optegeven.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—SEPTEMBER.

1.	golet	Las Hermanas, Evertsz,	Aruba
	——	*M*aria Catharina, Dammers,	Sp. kust
	——	Catharina, Simon,	Cuba
	brik	Susanna, Requester,	Porto Rico
2.	golet	Drie Zusters, Peron,	Aruba
3.	——	Amable Lucia, Cortico,	Porto Rico
	——	Twee Zusters, Rynardus,	Sp. kust
4.	——	Twee Lingen, Weber,	Aruba
	bark	Sarah, Wright,	Rio-de-la-Hacha
	golet	Twee Vrienden, Eikmeyer,	Aruba
5.	brik	Execution, Hamor,	New York
	bark	Drie Gebroeders, Flemming,	Aruba
	golet	La Perla, Fraginals,	Puerto Cabello
	bark	La Rosalita, Caro,	dito

UITGEKLARD—SEPTEMBER.

1.	bark	Enterprize, Lockhart,	Spaansche kust
	schip	Zee *M*eeuw, Böning,	Havana
2.	bark	*M*aria, Lambertus,	Rio-de-la-Hacha
3.	golet	Elizabeth, Gayriso,	*M*aracaybo
4.	——	Generaal *M*orales, Bosch,	Cuba
	——	Anna Catharina, La Roche,	*M*aracaybo
	——	Twee Vrienden, Weber,	P. Cabello
	brik	*M*orning Star, Waring,	New York
5.	golet	Twee Zusters, Rynardus,	Coro
	——	Las Hermanas Evertsz,	Aruba
	bark	De Hoop, Hernandez,	Coro

Z. B. M's fregat de Pyramus, kapt. Newcomb, vertrok op ll. Zaturdag morgen naar Jamaika.

Het Spaansche korvet Ceres, kapt. De Espino, kwam op ll. Zondag van eene kruistogt alhier aan.

Op Donderdag morgen verscheen vóór deze haven het Spaansche fregat de Konstitution, kommodore Laborde, in gezelschap van twee korvetten de Carabobo en Maria Francisca, komende van Puerto Cabello. Het schynt dat het oogmerk van de kommodore om hier vóór te komen was, om de Ceres mede te nemen, die hier toen in de haven lag. De Ceres vervoegde zich gisteren by het eskader, en men zegt dat de plaats van deszelfs bestemming de Havana is.

Doktor Woodsides, gewezene supercargo van de Amerikaansche schoener Free Mason, schipper John Rogers, is eenige dagen geleden alhier aangekomen, en heeft verzocht om het volgende berigt in de Curaçaosche Kourant te plaatsen :—

"De schoener Free Mason, van Baltimore, schipper John Rogers, vertrok in het einde van de maand Juny van Curaçao naar Chagres ; zy werd genomen op den morgen van den 4den July vóór Porto Bello, door de Spaansche gewapende schoener Fortuna, kapitein Antonio Parro. Zy hielden de Free Mason 22 dagen op; gedurende welken tyd, de supercargo en de voornaamste van het scheepsvolk aan boord van de kaper gevangen waren ; en na de golf van Darien met beide vaartuigen doorkruist te hebben, zonden zy (volgen hun zeggen) de Free Mason naar Porto Rico op. Op den 23sten July, namen zy vóór Carthagena, de schoener Mosquito, van New York, (de Mosquito kwam van St. Andrews bestemd naar New York) welke vaartuig zy tevens naar Porto Rico opzonden, en behielden den kapitein en de voornaamsten van het scheepsvolk aan boord van de kaper — De supercargo van de Free Mason en de kapitein van de Mosquito zyn alhier van St. Jago de Cuba in de Deensche schoener Catharine, van St Thomas, aangekomen. Op den 25sten Augustus, zyn zy van de kaper vóór Kaap Tiburon, St. Domingo, aan boord van de Catharina gebragt geworden, wanneer de kaper zeil voor St. Jago de Cuba maakte."

REPUBLIEK VAN COLOMBIA.

Met de Flor de Mayo, welke regtstreeks van Maracaybo alhier is aangekomen, zyn er verscheidene brieven van die plaats en Altagracia tot den 24sten ll. ontvangen, waaruit, als mede uit andere berigten, wy vernemen, dat de zwarigheden, welke na dat de kapitulatie geteekend was in den weg kwamen, ontruimd zyn ; zonder twyfel is dit toeteschryven aan de verschyning van de troepen uit Magdalena, onder bevel van generaal Bermudes, die op den 13den aankwam.

De overwinnende armee van Colombia nam bezit van de stad en het kasteel van San Carlos Generaal Morales en de troepen die hem verkozen te volgen, als mede verscheidene huisgezinnen, scheepten zich in op den 20sten aan boord van 8 of 9 vaartuigen. Meer dan 400 personen van beide sexe zyn achteruit gebleven, uit gebrek aan transporten, welke hen weldra zullen verschaft worden.

Generaal Morales heeft volgens het 4de artikel van de kapitulatie bepalende, dat hy van het grondbied van Colombia niet zal vertrekken, voor dat hy een plegtige eed zoude afgelegd hebben, om nimmer tegen haar de wapene op te vatten, tot dat hy behoorlyk zal uitgewisseld zyn; op doodstraffe wanneer hy dat artikel overtreedt, of gevonden wordt met wapene tegen de Republiek ingevolge het 14de artikel van de kapitulatie, den volgenden eed afgelegd in presentie van luit. kolonel Jose Maria Delgado kommissaris in deze zaak.

In de stad van Maracaybo op den 10den dag van Augustus, Francisco Tomas Morales, veld maarschalk van de Spaansche legers en opperbevelhebber der Spaansche armeeën van Costa Firma, krachtens het 4de artikel der kapitulatie aangegaan, bekrachtigd en uitgewisseld, tusschen zyne excellentie en de generaals van brigade der armeeën van de Republiek van Colombia, Manuel Manrique, intendant kommandant en opperbevelhebber der operatien in het departement van Zulia, en Jose Padilla, opperbevelhebber van het eskader van operatien in voorzeide departement, heeft gelykvormig aan bovengemeld artikel gezworen volgens de straffe, welke den genen zal opgelegd worden die zich aan het overtreden van hetzelve schuldig maken als in het 14de artikel ; en ter naarkoming dezes heeft hy deze in myne tegenwoordigheid geteekend, en welke ik hierby verklaar.

FRANCISCO TOMAS MORALES.

Jose Maria Delgado, luit. kolonel in de armëeen der Republiek van Colombia, kommandant van het battaljon van Zulia, gekommissioneerd door den opperbevelhebber der operatien in het departement van Zulia den verdienstvolle Manuel Manrique, om te handelen en besluiten de kapitulatie bekrachtigd en uitgewisseld met zyne excellentie Francisco Tomas Morales, veld marschalk in de Spaansche armëeen, en opperbevelhebber van die van Costa Firma. Ik verklaar dat de teekening aan den voet dezes de gewoonlyke handteekening is van den gemelden Francisco Tomas Morales, veld marschalk en opperbevelhebber der Spaansche armëeen aan de Costa Firma, en die vóór my den in deze akte bedoeiden eed afgelegd heeft. In waarheid hiervan onderteeken ik dezes op den zelfden dag, maand en jaar als boven.

JOSE MARIA DELGADO.
Kopie—PADILDA.

Uittreksels van brieven uit La Guayra tot den 28sten Augustus.

"De belegering van Puerto Cabello is op het punt om met kracht hernieuwd te worden. Generaal Paez is reeds in optogt om de vyandelykheden te beginnen en zal morgen door het dappere bataljon grenadiers, 1240 man sterk, gevolgd worden. De 64tiger wordt hier alle oogenblik van Margarita verwacht, zamen met het fregat de Venezuela en het korvet Boyaca, om zich met de bark Charles van 20 stukken, die hier onlangs van Engeland voor den Colombiaanschen dienst is aangekomen te vereenigen. *M*en verwacht de Pichincha en Bolivar hier dagelyks van beneden's winds. Dit geduchte eskader zal naar de blokade van Puerto Cabello vertrekken.

"De Heer Domingo Duarte, gewezen intendant der Koningsgezinden, is van zyne dwalingen terug gekeerd en wordt nu aangemerkt als een yverige verdediger van de dierbre regten van zyn land. Hy is tot assessor by het generale bevelhebberschap door generaal Paez benoemd, en is gisteren naar de armee vertrokken. Men zegt dat hy gaan zal om Puerto Cabello van kolonel Carrera opteeischen.

"De koerier van Bogota is aangekomen. De bevryder president is niet naar Peru vertrokken, wyl zyne tegenwoordigheid er niet meer vereischt werd, om dat de zaken naar wensch in dat gedeelte staan. Generaal Sucre is opperbevelhebber van de hulp troepen, 4000 man sterk, die door Colombia tot hulp van hare zuster Republiek gezonden zyn. Het kongres heeft deszelfs zitting tot den 9den aanstaande opgeschort. Generaal Padilla is tot opper bevelhebber van de zeemagt tegen Puerto Cabello benoemd, en wyl hy den veldtogt van *M*aracaybo geeindigd heeft, wordt hy in het kort hier verwacht."

FRANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

(UIT DEN MONITEUR.)

Privaat brief van Madrid van den 2den July.

Generaal Morillo vernomen hebbende dat de Kortes het afzetten van den koning besloten hadden, zond hy de volgende proklamatien aan zyne armee en de inwoners van de provintien onder zyn bevel. Wy haasten ons dezelve bekend te maken. Men weet dat hy terzelver tyd een wapenstilstand voorgeslagen had, maar dat men hem geantwoord had dat er geene opschorting van wapenen konde plaats hebben, ten zy hy het regentschap erkende.

Men berigt dat generaal Morillo Quiroga van zyn bevelhebberschap heeft afgezet, en dat de laatstgenoemde zich naar Corunna begeven heeft, alwaar hy met zyne familie wenscht scheep te gaan.

Generaal Bourck, die te Astorga was, is naar Lugo opgetrokken, terwyl de generaals Albignac en Hubar over de Asturias naar hetzelfde punt marscheren.

Soldaten van de vierde armee!

"Gy hebt uw voornemen getoond om niet aan de bevelen van het regentschap te gehoorzamen dat de Kortes te Seville daargesteld hebben, beroovende den konstitutionelen koning van zyne magt op eene wyze die door ons algemeen verbond afgekeurd wordt. Bezield met dezelfde gevoelens als gy lieden, heb ik dezelfde wenschen ; ik verklaar U dat ik het gouvernement niet erken dat de Korstes onwettig daargesteld hebben ; maar deze provintien moeten niet aan regeringloosheid overgelaten worden. Ik zal het bevel der armee aan my behouden, ondersteund door een gouvernements junta. Ik zal zoodanige maatregelen in het werk stellen als de tyds omstandigheden zullen vereisschen, tot dat de koning en de natie zoodanig gouvernement zullen daargesteld hebben, zoo als in ons land diende te zyn.

"Onze eerste pligt is, om de algemeene rust te onderhouden en niet toetestaan dat eenig persoon beledigd, noch dat de geringste ongeregeldheid gepleegd worde, onder het voorwendsel van staatkundige gevoelens of wat het ook zy.

"Een bode van den vrede zal ons besluit aan den Franschen generaal die tegen over ons staat bekend maken en dien ik voorslaan zal, de vyandelykheden te doen opschorten. Indien hy aan onze voorslagen geen gehoor geve of vernederende bedingen van ons eischt, dan moet gy U tot het gevecht voorbereiden. Gy hebt my gezegt dat ik uw vertrouwen verdien, en gy hebt my tot beschermer der eer van uwe armee gemaakt. Ik zal weten dezelve te bewaren, en welke gevaren ons ook omgeven, zal ik echter nooit met schande overgeven.

"Soldaten! byna gy allen behoordt tot deze provintien, en uwe vaders, uwe broeders en uwe landslieden hebben uwe hulp noodig tot het behouden van den vrede en de algemeene rust, zonder dewelke personen en eigendommen in gevaar zouden zyn. Nooit was uwe tegenwoordigheid onder uwe standaards noodzakelyker dan nu, en ik twyfel niet of belast met deze edele zaak, gy my voortdurend bewyzen van uw goed gedrag en eensgezindheid zult geven.

"Graaf van CARTHAGENA.

"Lugo, 26sten Juny."

"Inwoners van het distrikt van de armée!—Sedert dat de tyding ten volle bevestigd is, dat de Kortes te Seville een regentschap aangesteld hebben, dat de koning van zyne magt beroofd is, zonder dat de omstandigheden by de konstitutie bepaald zich toegedragen hebben en zonder dat eenige van de formaliteiten die by de inrigtingen en wet bepaald worden in acht genomen zyn, heb ik onderscheidene deputatien van de bevelhebbers en officieren van de 2de en 3de divisie gehad, om aan my te verklaren dat de troepen besloten hebben om dat regentschap niet te erkennen. De inwoners hebben zich op dezelfde wyze verklaard en dewyl ik niet wilde toestemmen dat de armée ontbonden wierde, en dat eene woedende regeringloosheid ongeluk over de provintien zoude verspreiden, zoo heb ik besloten openlyk te verklaren, dat ik het regentschap dat door de Kortes te Seville aangesteld is, niet erken, wyl de konstitutie door deze onwettige handelwyze verbroken is en wyl ik op geene wyze een medepligtige wil zyn, aan de ongelukkige gevolgen die deze onberedeneerde stap moet na zich trekken.

"Maar om voorzigtig te handelen en om volkomen zeker te zyn van den staat der algemeene gevoelens aangaande de zaken te Seville, zoo heb ik dezen morgen alle kerkelyke, burgerlyke en militaire gezaghebbende verzameld, en was daardoor in staat gesteld, om my volkomen te overtuigen dat de bevolking ten volle deelt in de gevoelens van de troepen, en dat een gouvernement dat uit de onwettigste handelwyze voortspruit niet erkend kan worden.

"Daarom heb ik het volgende besloten :—

"1. De inwoners van de provintien in het distrikt van de 4de armée erkennen het regentschap niet dat op den 11den dezer door de Kortes te Seville is daargesteld.

"2. Om goede order in de provintien te onderhouden en om personen en eigendommen te beschermen, houde ik het bevel der armée aan my met dezelfde magt zoo als ik hetzelve voor dezen bevolen heb. Wenschende verders om aan myne maatregelen die wysheid te verbinden die in de thans bestaande omstandigheden noodzakelyk zyn, zoo heb ik besloten dat iedere provintiale deputatie, zamen met de opperste kerkelyke, burgerlyke en militaire gezaghebbende die nu in de hoofdstad zyn, ieder een individu uit hun ligchaam zal benoemen, die dadelyk in ons hoofd kwartier zal verschynen, ten einde met anderen door de onderscheidene deputatien en gezaghebbende benoemde leden eene junta gouvernement uit te maken, aan hetwelke het onderzoek van moeijelyke zaken zal ondergeschikt zyn.

"3. Deze order van zaken zal bestaan tot dat de koning en de natie een geregeld gouvernement zullen daargesteld hebben.

"4. Personen en eigendommen blyven onder de bescherming van de wet, de gezaghebbende en de gewapende magt. Geene beledigingen noch de minste ongeregeldheden zullen veroorloofd worden onder het voorwendsel van gevoelen of staatkundig gedrag ; en wie immer mogte ondernemen dit bevel te overtreden, zal naar alle gestrengheid der wet als een rust verstoorder gestraft worden.

"De bestaande wetten blyven in hunne volle kracht, uitgezondert die welke betrekkelyk zyn op de misdaad van denkwyze welke verstetigd zyn ; want niemand zal vervolgd of verontrust worden over gevoelens die hy voor dezen gekoesterd had en voortaan zal alleen die gene strafbaar beschouwd worden, die de algemeene rust mogt verstooren.

"Zoodanig zyn de inrigtingen die ik gepast oordeel om als grondslag van het gouvernement daartestellen, zoo lang deze provisionele staat van zaken plaats heeft. Myne oogmerken zyn zuiver, en ik heb geen andere bedoeling dan deze provintien voor eenen vyandelyken aanval te behoeden, om rust en vrede in dezelven te onderhouden, en de eer der natie en der armée ongeschonden te houden.

"Dewyl er eenige dagen mede heen gaan eer de individuen die door de provintiale deputatien tot het provintiaal gouvernements junta be-

noemd worden, kunnen vergaderen, zoo heb ik eene junta *ad-interim* daargesteld, bestaande uit den bisschop uit dit bisdom, den burgelyken bevelhebber van deze provintie, den markies van Vallodares, de gedeputeerde van de provintie Vigo; Don Jose Montero, de gedeputeerde van de provintie Cornona; en Don Francisco Andreso Alvares, gedeputeerde voor deze provintie.

"Inwoners dezer provintien!——Indien gy wenscht aan Europa een edel voorbeeld te geven, door aantetoonen dat gy geene vreemde troepen noodig hebt, om de algemeene rust en de nationale eer te onderhouden, indien gy wenscht den vrede te onderhouden en de onschendbaarheid van uw persoon en goederen. Laat U dan door uwe driften niet verleiden, gehoorzaamt de wetten en de stem der gezaghebbenden die alleen wenschen goede order te stellen, en wraak en beledeging te vergeten; dan zult gy in overvloed de vruchten uwer wysheid oogsten, zonder de onberekenbare onheilen te gevoelen die de andere provintien drukken.

"Graaf van CARTHAGENA.

"Hoofd-kwartier, Lugo, 26sten Juny."

Op den 22sten van verledene maand zond de Heer M. van Martignac, lasthebbende van den koning van Frankryk, eene nota van den volgenden inhoud aan het regentschap:—

"In de laatste oorlogen tusschen Frankryk en Spanje, leverde het lot van de gevechten van tyd tot tyd 48 standaards die aan de Spaansche armee behoorden in de handen der Franschen. Deze standaards, door gelukkiger moed van teleurgestelde dapperheid ontnomen, zyn naar Parys overgebragt en daar gebleven als kostbare panden der overwinningen die onze wapenen zoo veel eer aandoen.

"De koning van Frankryk die nu met de brave en edelmoedige Spanjaarden in wenschen en pogingen voor de bevryding huns konings vereenigd is, wenscht zelfs de gedachtenis uittewisschen van de vyandelykheden die voorheen deze twee natien verdeeld hebben. Hy heeft deze gedenkteekens van roem en tweedragt van onze gewelven doen wegbrengen en heeft dezelven aan den prins Bevrediger gezonden, ten einde zy aan uwen koning ter hand gesteld worden.

"In afwachting van den gelukkigen dag op welken het verbond tusschen twee souvereinen en twee natien zal gesloten worden, is de prins van gevoelen dat dit pand niet beter geplaatst kan worden dan in het paleis van de koningen van Spanje en onder de verzekering van het regentschap van het koningryk.

"Zyne koninglyke hoogheid heeft my daarom bevolen om uwe doorluchtige hoogheid kennis te geven dat hy wenscht de 48 standaards die in de laatste oorlogen genomen zyn in het paleis en onder de waarborg uwer getrouwheid te plaatsen; als ook de twee standaards die in dezen oorlog door onzen gezamenlyken vyand genomen zyn; en de sleutels van Valencia, eertyds aan eenen Franschen krygsman overgeleverd.

"Zyne koninglyke hoogheid heeft besloten deze heugchelyke zending, om deze door Fransche bloed gekochte eereteekenen en nu de waarborg van opregte en duurzame vriendschap, in uwe handen te stellen aan den generaal majoor en my opgedragen. Ik verzoek uwe doorluchtige hoogheid om een dag te bepalen wanneer het U gelegen zal komen deze kostbare panden uit onze handen te ontvangen."

[Het regentschap zond een antwoord betuigende zyne allerchristelyke majesteit hunnen dank voor dezen "verhevenen trek van grootmoedigheid." De overlevering geschiedde den 15 July; 50 Fransche onder officieren of invaliden droegen ieder eenen standaard, marscheerden naar het paleis en plaatsten de hergevene eereteekens in de "zaal der kolonnen." De plegtigheid werd met groote statie uitgevoerd.—Martignac en de generaal majoor deden eene aanspraak aan het regentschap; en de hertog del Infantado als president van het ligchaam, beantwoordde dezelve.]

OVERLEED—Op Zondag avond den 31sten Augustus ten huize van Mevrouw de Weduwe Francis, de Heer Eduard A. Du Fés, Adelborst Eerste Klasse aan boord Z. M.'s brik de Kemphaan. Zyn overblyfzels werd den volgenden namiddag met alle militaire eerbewyzingen ter aarde besteld.

-En op Donderdag avond ten huize van den Weledelen Heer Willem Prince, de Jonge Juffrouw Charlotta, dogter van den Heer Johannes Craneveldt Prince.

H. B. M.'s frigate Pyramus, capt. Newcomb, sailed on Saturday last for Jamaica.

The Spanish corvette Ceres, capt. De Espino, arrived here on Sunday last from a cruize.

On Thursday morning arrived before this harbour the Spanish frigate Constitution, commodore Laborde, in company with the two corvettes Carabobo and Maria Francisca, from Puerto Cabello; it appears that the commodore's object in calling off here was for the purpose of taking with him the corvette Ceres then lying in this harbour. The Ceres joined the squadron yesterday, and it is said the place of their destination is the Havana.

There seems to be a mystery hanging about the public mind respecting the capitulation entered into by general Morales with the Colombian chiefs at Maracaybo; how a man of his determined character could so far have forgot his former exploits, with an army of upwards of 2000 infantry and 230 cavalry all well appointed, with 30,000 rations, (which were delivered over to the enemy,) and not in want of any thing; as to have surrendered to a force not half his number, in want of every thing, and literally reduced to an allowance of 12 ounces of asses flesh for 24 hours, seems indeed in comprehensible; but the fact (which we have received from very respectable authority) is, that having received intelligence that the army of Magdalena was fast approaching, he took the resolution of pushing his army into the interior, and with this view he gave orders to his troops to hold themselves in readiness to march, this order the officers and soldiers instantaneously and generally (with but few exceptions) to his great astonishment refused to obey, the consequence was that from this dereliction of his troops he was under the painful necessity of capitulating. This explanation will no doubt place the transaction in a proper point of view, and convince the public, that whatever might have been the general character of Morales in other instances, in the present he has acted consistently, considering the situation to which he was reduced.

Doctor Woodsides, late supercargo of the American schooner Free Mason, John Rogers master, arrived here a few days ago and has requested that the following statement might be inserted in the Curaçao Courant:—

"The schooner Free Mason, of Baltimore, capt. John Rogers, sailed from Curaçao for Chagres the latter part of June, and was captured by the Spanish privateer schooner Fortuna, capt. Antonio Perro, off Porto Bello on the morning of the 4th July. They detained the Free Mason in company for 22 days, during which time they kept the supergargo as a prisoner on board the privateer as well as the principal part of the crew, and after having traversed the gulf of Darien with both vessels they finally despatched the Free Mason for (as they say) Porto Rico. On the 22d July they captured the schooner Mosquito, of New York, off Carthagena, (the Mosquito was from St. Andrews bound to New York,) which vessel they dispatched likewise for Porto Rico, and detained the captain and principal part of the crew on board the privateer. The supercargo of the Free Mason and the captain of the Mosquito have arrived here in the Danish schooner Catharine, of St. Thomas, from St. Jago de Cuba; they were put on board the Catharine by the privateer off Cape Tiburun, St. Domingo, on the 15th of August, when the privateer immediately bore up for St. Jago de Cuba."

REPUBLIC OF COLOMBIA.

By the Flor de Mayo, which came direct from Maracaybo, several letters have been received from that place and Altagracia, up to the 24th ult. from which and other information received, we learn that the difficulties which presented themselves after the signature of the capitulation had been overcome: without doubt in consequence of the troops from Magdalena having made their appearance under the command of general Bermudes, who arrived on the 15th.

The conquering army of Colombia took possession of the city and the castle of San Carlos, and general Morales and the troops who chose to follow him, together with several families embarked on the 20th in 8 or 9 vessels, upward of 400 persons of both classes remaining behind for want of transports; which will be immediately provided for them.

General Morales in conformity to the 4th article of the capitulation, stipulating that he should not depart from the territory of Colombia till he had taken a solemn oath never again to take up arms against her, till he was regularly exchanged, on pain of death if he infringed that article or was found in arms against the Republic, according to the 14th article of said capitulation; took the following oath before lieut. colonel Jose Maria Delgado commission ed for that purpose.

In the city of Maracaybo, on the 10th day of August 1823, Francisco Tomas Morales field marshall of the armies of Spain, and commander in chief of the Spanish armies of Costa Firme: in virtue of the 4th article of the capitulation entered into ratified and exchanged, between his excellency, and the generals of brigade of the armies of the Republic of Colombia, Manuel Manrique intendant commandant general, and commander in chief of the operations in the department of Zulia, and Jose Padilla, commander in chief of the squadron of operations in said department; has made oath in conformity to the aforementioned article, according to the statute in that case made and provided for him who compromises himself or infringes what is therein stipulated to be subjected to the penalty of the 14th article of said capitulation, and for the due performance thereof he has signed this in my presence, and which I hereby certify.

FRANCISCO TOMAS MORALES.

Jose Maria Delgado lieut. colonel in the armies of the Republic of Colombia, commander of the battalion of Zulia, commissioned by the commander in chief of the operations in the department of Zulia, the meritorious Manuel Manrique, to treat, and conclude the capitulation ratified and exchanged with his excellency Francisco Tomas Morales, field marshal in the Spanish armies, and commander in chief of that of Costa Firme. I certify that the signature, stamped at the foot of this act is the same which the said Francisco Tomas Morales, field marshal, and commander in chief of the Spanish armies in Costa Firme has been accustomed to use, and who took before me the oath to which this act refers; and for the truth of which I hereby affix my name the day, month, and year above written.

JOSE MARIA DELGADO.
Copy—PADILLA.

Extracts of letters from La Guayra to the 25th August.

"The siege of Puerto Cabello is about being forcibly renewed. General Paez is already on his way to resume hostilities and will be followed to morrow by the gallant battalion grenadiers 1240 strong. The 64 gun ship is momently expected from *Margarita* in company with the frigate Venezuela, and sloop of war Boyaca, to join the 20 gun bark Charles lately arrived here from England for the Colombian service, the Pichincha and the Bolivar daily looked for from leeward. This formidable squadron will proceed forthwith to the blockade of Puerto Cabello.

"*Mr.* Domingo Doarte, late intendent of the Royalists, recovered from his error, deserted the Spanish cause and is now reckoned as a fierce champion of his dear country's rights.—He is appointed assessor to the general commandancy, by general Paez, and repaired to the army yesterday. It is reported that he goes to summon the surrender of Puerto Cabello to colonel Carrera.

"The courier from Bogota is arrived. The libertador president had not gone to Peru, his presence being no longer required, as matters look very fair in that quarter. General Sucre is commander in chief of the auxiliary division 4000 strong, sent by Colombia to the assistance of her sister Republic. The congress had prorogued its sittings to the 9th inst. General Padilla is appointed señior officer of the naval forces against Puerto Cabello; and having closed the campaign of *Maracaybo*, he is shortly expected here."

MEXICO.

The representatives of the Mexican government, and the commissioners from Spain sent out to treat with them, held a preliminary meeting at Vera Cruz on the 28th of May, at which they produced their respective commissions, and agreed that their future meeting should be held at Xalapa. They accordingly assembled in that city on the 12th June, when the Spanish commissioners read a long letter in which the disposition of Spain towards Mexico was fully explained, and a copy was ordered to be sent to the government at Mexico.

In the sitting of the 14th D. Guadalupe Victoria called on the Spanish commissioners to declare explicity the views of the Spanish government on the subject of the recognition of the independence of Mexico, in order that a definite reply might put an end to the idle reports among the common people of the sinister views of Spain. The Spanish commissioners replied that they could give no stronger proof of the disposition of their government to recognise their independence, than the fact that they had offered them suitable conditions and guarantees, and had clothed their commissioners with the necessary authority to act on the subject.

Nothing particularly interesting was transacted in the sitting of the 14th, except ordering a copy of the proceeding of the day before to be forwarded to Mexico, and they then adjourned.

They re-assembled on the 18th, when Guadalupe Victoria signified to them the indispensable necessity he was under of leaving Xalapa; but previous to departing, inquired of the commissioners if they were disposed to enter into a provisional treaty of commerce, and on what conditions, &c. They replied that in exercise of the authority vested in them by government, they were disposed to conclude a treaty of commerce, under such conditions as would operate to the mutual advantage of both countries. After which the session was dissolved.

Marriages in Canada—Extract of a letter from Montreal, dated the 10th of June:—"We have been kept stirring here during the last week by a succession of *Charivaries*. I do not know if you ever had an opportunity of seeing one in Canada. It is an old French custom.—When any unequal marriage takes place, as a widower with a spinster, an old man with a young girl, one in high life, or *vice versa*, the Canadians assemble in large crowds with masks and musical instruments, and hold a regular carnival before the house of the new married couple, until the bridegroom gives them a supper, and a present for some charitable institution. Three such marriages lately took place here. Of these the first at once complied with the demands of the *Charivaries*; the second held out, but offered no resistance; while the third (Mr. Holt), refusing to comply, attempted to disperse them on Monday last, when a regular battle took place; several shots were exchanged, and I am sorry to say, that between 20 and 30 were severely wounded: three have since died, and many others are scarcely expected to recover. On the following evening, the mob, more numerous than ever, after eluding the vigilance of the magistrates and the military, attacked the house, and soon forced an entrance. Such a scene I never witnessed: not an article was left which the furious multitude could destroy, chairs, tables, mirrors, marble mantle-pieces, all were broken to atoms; the doors and windows were pulled off the hinges, and cut up, together with the stairs, and the very partitions were torn down; in fact, nothing now remains but the bare walls, and they were only restrained from closing their exploit by a bonfire, in the fear of burning the houses adjoining. A verdict of murder has been returned by the inquest against *Mr.* Holt and his friend *Mr.* Henshaw, who have withdrawn for the present; so the matter rests."

LONDON.

June 14.—Private letters from Paris, received yesterday by express, confidently assert that Mina had suddenly left the San d'Urgel for Balaguer, and that Ballasteros has advanced upon Saragosa, having thrown himself into the rear of Molitor's division, and that the French had evacuated that city.

A letter from Paris of Thursday's date, says, "Mina continues still the terror of the French, and the theme of admiration of the Spaniards in Catalonia. This wonderful chief, for such he may be called, uses his influence in Catalonia to the entire discomfiture of Moncey. He is even said to have resumed his bold habits of the last war. Frequently has Mina, disguised as a peasant, entered the French camps, and given false information of his own movements. In many of the villages his disguise was recognized, but, to their honour, no man thought of betraying him. It seems Mina has recently been joined by general Manso, at the head of 6,000 men.

In addition to the noble grant of 1,000*l*. to the Spaniards, the court of common council, on Friday, voted 1 000*l* to the brave Greeks. A silly objection has been raised by some would be *marvalls*, as to the legality of these grants—but the objection is considered too trifling to be seriously entertained.

July 6.—All eyes at present appear directed towards Cadiz, with an anxious hope on the part of the friends to freedom, that the Cortes will be enabled to make a defence there, worthy of the sacred cause they have so deeply embarked in. We acknowledge we see no reason to doubt either their steadiness, their prudence, or their bravery. Cadiz letters, quoted in the French papers, mention that the Cortes assembled there on the 18th, to the number of 110 members, and the first resolution they passed was, that the regency in all the late transactions had deserved well of their country. These letters, (which by the bye, are with much exultation quoted by the Courier and the New Times), state that the fortifications of Cadiz are in a dilapidated condition, and the place is capable of little or no defence. The truth of these assertions will soon be put to the test, but in the mean time we do not believe one syllable of them. The French force advancing on Cadiz under Bourdesoult and Bourmont, is wholly inadequate to blockade the city—indeed, from its numbers not exceeding 8000 men, it seems incapable of contending against the Spanish troops in the Isla, and those which are in its neighbourhood. A very short time, however, must end all surmises on this head. It is the opinion of every person acquainted with Spain whom we have conversed with, that if the Cortes only hold out one month in Cadiz, (and there can be no question but they will), the war in Spain will assume an entire new feature, and must end in the final discomfiture of the Invader.

Mina, as we last week predicted, has come more quitted Urgel, where the French papers stated he had arrived, attended by only four men. These same papers now admit, that he left that fortress at the head of 1,200 men.—Moncey sti l remains at Gerona, which has been his head quarters since the entrance into Spain.

The following intelligence from Spain comes from a source so respectable, that we think it our duty to lay it before the public:—Sir Robert Wilson was at Vigo a fortnight ago in good spirits, and confident of eventual success to the Spanish cause. Galicia is likely to be defended. It is a country abounding in strong military positions, and peculiarly well adapted therefore, to that description of warfare in which the Spaniards have generally most eminently distinguished themselves. A militia is organizing rapidly in Galicia, which will amount, it is expected, to 10 000 men; and it is upon that accumulating force that the Spaniards are generally retreating. Sir R. Wilson proceeds in the levy which he has undertaken, and can find soldiers, we hear, much faster than he can get muskets to arm them with. Much reliance is placed upon supplies of money from England; and the Spaniards only regret the want of such a British force as would have proved a rallying point to the people in cases of extemporary exigency. Ballesteros is said likely to do well.—He has 12,000 men with him—young soldiers, some of them; but armed and determined guerilla parties are rapidly forming in Galicia.

FRENCH PAPERS.

(FROM THE MONITEUR.)

Private letter from Madrid July 2.

General Morillo having learned that the Cortes had decreed the deposition of the king, addressed to his army and the inhabitants of the province which he commands, the following proclamations. We hasten to make them public. It is asserted that he had at the same time proposed an armistice, but that he was answered that there could be no suspension of arms; unless he recognised the regency.

It is announced that general Morillo has dismissed Quiroga from his command, and that the latter has retired to Corunna, where he wishes to embark with his wife and family.

General Bourck, who was at Astorga, is bearing on Lugo, while generals Albignac and Hubar march on the same point by the Asturias.

"Soldiers of the fourth army!

"You have manifested your resolution not to obey the orders of a regency which the Cortes have installed at Seville, by depriving the constitutional king of his powers, in a manner reproved by our social compact. Animated with the same sentiments as yourselves, I have formed the same wishes; and I declare to you that I do not recognise the government which the Cortes have illegally established; but these provinces must not be abandoned to anarchy. I shall retain the command of the army, and, aided by a government junta, I shall adopt the measures which circumstances may require, obeying no authority until the king and the nation establish the kind of government which ought to prevail in our country.

"Our first duty is to preserve public tranquillity, and to permit no person to be insulted, nor the least disorder to be committed, under the pretext of political opinions, or on any pretext.

"A flag of truce will make known our determination to the French general who is opposed to us, and to whom I will propose to suspend hostilities. If he does not accede to my propositions, and if he requires from us humiliating conditions, then you must prepare to fight. You have told me that I merit your confidence, and you have made me the depositary of the honour of your army. I will know how to preserve it, and whatever may be the dangers which surround us, never will I yield with ignominy.

"Soldiers! nearly all of you belong to these provinces, and your fathers, your brothers, your compatriots need your aid in preserving peace and tranquillity, without which persons and property would be compromised. Your presence under your standards was never more necessary, and I doubt not, that, impressed with the noble mission intrusted to you, you will give me constant proofs of your discipline and your union.

"Count of CARTHAGENA.

"Lugo, June 26."

"Inhabitants of the provinces in the district of the army,—Since the news has been fully confirmed that the Cortes at Seville have appointed a regency, depriving the king of his authority, without the case foreseen by the constitution having occured, and without any of the forms required by the regulation and ordinances having been observed, I have received, and have been successively waited on by deputations from the chiefs and officers of the 2d and 3d divisions, to declare to me that the troops were determined not to recognize that regency. The inhabitants have declared themselves to the same effect, and as I would not allow the army to be disorganised, and a ferocious anarchy to spread desolation through the provinces, I determined to declare, in a public and notorious manner, that I do not recognize the regency appointed by the Cortes at Seville, because the constitution has been violated in that illegal act, and because I will in no way be an accomplice in the evils which, according to all appearance, this inconsiderate step will produce.

"But in order not to act lightly, and to be completely certain as to the state of public opinion with regard to the affairs at Seville, I this morning assembled all the ecclesiastical, civil, and military authorities, and was thus enabled to convince myself that the population fully participate in the sentiments of the troops, and that a government which is the result of the most illegal act cannot be recognized.

"In consequence I have resolved as follows:—

"1. The inhabitants of the provinces included in the district of the 4th army do not recognize the regency installed by the Cortes at Seville on the 11th current.

"2. To maintain order in these provinces, and to protect the persons and property of the inhabitants, I retain the command of the army with the same powers I previously possessed—Wishing, besides, to attach to my measures the wisdom which in the existing circumstances is necessary, I have resolved that each provincial deputation, in concert with the superior ecclesiastical, civil, and military authorities now in the capital, shall nominate an individual of its body, who shall immediately repair to our head-quarters, for the purpose of forming with the other members, nominated by the different deputations and authorities a junta of government, to which the examination of difficult affairs may be submitted.

"3. This order of things shall subsist until the king and the nation adopt a system of regular government.

"4. Persons and property remain under the safeguard of the laws, the authorities, and the armed force. No insult nor the least disorder will be permitted under the pretext of opinion or political conduct; and whoever may endeavour to excite disorder shall be punished with all the severity of the law, as a disturber of public order.

"The existing laws are maintained in their vigour, except those relative to offences of opinion, which are abolished, because no person shall be prosecuted or disquieted for the opinions he has heretofore held, and henceforth he only will be considered culpable in this respect who shall trouble public order.

"Such are the regulations which I think it right to establish, as the basis of government, during the continuance of this provisional state of things. My intentions are pure, and I have no other idea than to preserve, if possible, these provinces from invasion, to maintain peace and order in them, and to preserve inviolable the honour of the nation and the army.

"As some days must elapse before the individuals who may be nominated by the provincial deputations, for the provincial government junta, can assemble, I have constituted a junta *ad interim*, consisting of the bishop of this diocess, the political chief of the province, the marquis de Vallodares, deputy from the province of Vigo; Don Jose Montero, deputy for the province of Corunna; and Don Francisco Andreso Alvares, deputy for this province.

"Inhabitants of these provinces!—If you wish to give to Europe a noble example, by showing that you have no need of foreign troops to maintain public order, and defend the national honour—if you wish to preserve peace, and the inviolability of your persons and properties, do not allow yourselves to be led astray by your passions; obey the laws and the voice of the authorities, who only desire order and the oblivion of resentments and injuries. You will then reap in abundance the fruits of your wisdom, without experiencing the incalculable evils which oppress the other provinces.

"Count of CARTHAGENA,

"Head quarters, Lugo, June 26"

On the 29th of last month the commissioner of the king of France, M. de Martignac, addressed a note to the regency in these terms:—

"In the late wars between France and Spain, the fate of battles successively placed in the power of the French army 48 standards belonging to the Spanish army. These standards, gained by successful courage from disappointed valour, were removed to Paris, and have remained there as precious pledges of the triumphs which most honoured our arms.

"The king of France, now united with the brave and generous Spanish people, in wishes and in efforts for the deliverance of their king, wishes to efface even the recollection of the enmities which have heretofore divided the two nations. He has caused to be removed from our vaulted roofs those monuments of glory and of discord, and he has sent them to the prince Pacificator, in order that they be restored to your king.

"Awaiting the happy day in which the alliance and friendship of the two sovereigns and of the two nations shall be cemented by that restitution, the prince is of opinion that this deposit cannot be better placed than in the palace of the kings of Spain, and under the guardianship of the regency of the kingdom.

"His royal highness has therefore ordered me to inform your serene highnesses, that he wishes to deposit in the palace, and to confide to your fidelity, the 48 standards taken in the late wars; the two standards taken from our common enemy in the present war; and the keys of the city of Valencia, formerly delivered to a French warrior.

"His royal highness has designed to intrust to the major general and to me the happy mission of delivering into your possession these trophies purchased by French blood, now become the pledges of a sincere and durable friendship. I beg that your serene highnesses will be pleased to name a day on which it will be convenient for you to receive from our hands this precious deposit."

[The regency returned an answer expressive of their thanks to his most christian majesty for this "sublime trait of generosity" The delivery took place on the 1st of July: 50 French non-commissioned officers or veterans, each carrying one standard, repaired to the palace, and deposited the restored trophies in the "saloon of the columns," The ceremony was conducted with great pomp Martignac and the major general addressed the regency; and the duke del Infantado, as president of that body, replied.]